

וענף עץ עבת - זה המלך הקדוש, שאחוזו לשני צדדים. ומשום כך הדם שלשה ענפים, שיעשה ענף עץ עבת שאחוזו לכל צד. וערבי נחל - אלו שני עמודים, שמכאן יוצא לכפות תמרים. כפת תמרים, אחוזו למעלה ואחוזו למטה, והרי נתבאר. אתרוג יוצא מתוך הקוצים של האילן, וכך זה. גם כפת תמרים אחוזו בהם ודאי. כל מה שיוצא לעולם - מכאן יוצא ומכאן באים (נז"ח).

רבי יוסי פתח, ואבואה אל מזבח אלהים. מי זה מזבח אלהים? זה המזבח שלמעלה, מזבח אלהים ודאי. והינו באר של יצחק, ולפעמים מזבח ה', כמו שנאמר גם מלפני מזבח ה'. ועל זה יורשים העולמות מכאן דין ורחמים, משום שהיא יונקת בצד הזה ובצד הזה, והרי בארו את הדבר.

רעיא מהימנא

מצוה זו, המועל בהקדש צריך להביא קרן וחמש. זהו שכתוב ואת חמשתו יוסף עליו, קרן ו'. החמש שלו ה'. וזו קרן היובל. קרן שהיתה במצחו של אותו פר שהקריב אדם הראשון. זהו העקר של כל הקרבנות. הקרן קימת לו לעולם הבא, והפרות שלו בעולם הזה. וזה ה' ה'. (ע"ב)

רעיא מהימנא.

נפש פי תמעל מעל וגו'. רבי יצחק אמר, הרי פרשוה נפש ודאי. כתוב והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים את ה' אלהיך, וכתוב ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע.

אשריהם הצדיקים שיש להם חלק עליון בקדוש-ברוך-הוא, בחלק הקדוש, בקדוש המלך, משום שהם מקדשים את עצמם בקדשות רבונם. וכל מי

וענף עץ עבות: דא מלפא קדישא, דאחיד לתרין סטרין. ובגין כך הדם תלת ענף, דיתעבד ענף עץ עבות, דאחיד לכל סטרא. וערבי נחל: אלין תרין קיימין, דמהכא נפיק, לכפות תמרים. כפות תמרים, אחיד לעילא ואחיד לתתא, והא אתמר. אתרוג נפקא מגו פובין דאילנא והכי הוא. כפות תמרים הכי נמי אחיד בהו ודאי, כל מה דנפיק לעלמא מהכא נפקא ומהכא אתיין. (ס"א אה"נ).

רבי יוסי פתח, (תהלים מג) ואבואה אל מזבח אלהים. מאן מזבח אלהים. דא הוא מזבח דלעילא, מזבח אלהים ודאי. והיינו באר דיצחק. ולזמנין מזבח יי', כמה דאת אמר (מלכים א ח) קם מלפני מזבח יי', ועל דא ירתין עלמין מהכא דינא ורחמי, בגין דהיא ננקא בהאי סטרא ובהאי סטרא, והא אוקמוה מלה.

רעיא מהימנא

פקודא דא, המועל בהקדש צריך להביא קרן וחמש. הדא הוא דכתיב, ואת חמשתו יוסף עליו קרן ו'. חומש דיליה ה'. ודא (יהושע ו) קרן היובל. קרן דהנה במצחיה דההוא פר דהקריב אדם הראשון. הא, איהו עקרא דכל קרבניא. הקרן קיימת לו לעולם הבא, ופירות דיליה בעלמא דין. ודא ה' ה'. (ע"ב רע"ב).

נפש פי תמעול מעל וגו', (ויקרא ה) רבי יצחק אמר, הא אוקמוה נפש ודאי. פתיב (שמואל א כה) והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים את יי' אלהיך, וכתוב ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע.

זכאין אינון צדיקייא דאית לון חולקא עלאה בקודשא בריך הוא, בחולקא קדישא, בקדושי מלפא, בגין דאינון מקדשי גרמייהו

בְּקִדּוּשֵׁי דְמֵאֲרִיהוּן. וְכָל מָאן דְּאִתְקַדַּשׁ, קִדְּשָׁא בְרִיךְ הוּא מְקַדַּשׁ לֵיהּ, דְּכִתִּיב (ויקרא כ) וְהִתְקַדַּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים. בַּר נָשׁ מְקַדַּשׁ גְּרָמִיהּ מִלְרַע, מְקַדַּשִּׁין לֵיהּ מִלְעִילָא, וְכַד אִתְקַדַּשׁ בַּר נָשׁ בְּקִדּוּשָׁה דְּמֵאֲרִיהּ, מִלְבִּישִׁין (נ"א ירמיו) לֵיהּ נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא, אַחְסַנָּא דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְכַדִּין יִרִית פְּלָא. וְאַלִּין דְּאִקְרוּן בְּנִין לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, כְּמָה דְּכִתִּיב, (דברים יד) בָּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וְהָא אוּקְמוּהָ.

הָא חֲזִי כְּתִיב (בראשית א) תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה, וְאוּקְמוּהָ נֶפֶשׁ חַיָּה סְתָם. וּמַהֲהוּא חוּלְקָא יִרִית דְּדוּד מִלְפָּא, וְאִתְקַשְׁר בְּקִשּׁוּרָא עֲלָאָה, וְאַחְסִין מִלְכוּתָא, כְּמָה דְּאִתְמַר. וּבְגִין כִּף וְהִיתָה נֶפֶשׁ אֲדוּנִי צְרוּרָה בְּצְרוּר חַיִּים. וְהָא אוּקְמוּהָ דְנֶפֶשׁ אִתְקַשְׁר (דף כ"ה ע"א) בְּרוּחַ, וְרוּחַ בְּנִשְׁמָה, וְנִשְׁמָה בְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. זְכָאָה חוּלְקִיהּ מָאן דְּיִרִית יְרוּתָא דָּא עֲלָאָה.

וְוִי לְאַיְנוּן רְשִׁיעֵיָא דְנֶפֶשָׁאן דִּלְהוּן לָא זְכָאָן בְּעֲלָמָא דִּין, כָּל שְׂפָן בְּעֲלָמָא דְאַתִּי. עֲלִייהוּ כְּתִיב (שמואל א כה) וְאֵת נֶפֶשׁ אִיבִיךָ יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כִּף הַקָּלַע. דְּאִזְלָן וְשִׁטְאן בְּעֲלָמָא, וְלֹא אֲשַׁכְּחָן אֲתֵר לְנִיחָא, לְאִתְקַשְׁרָא בֵּיהּ, וְאַסְתַּאבְּן (נ"א וּאֲשַׁתְּאבְּן) בְּגוּ סְטָרָא דְמִסְאָבוּתָא, וְכְרוּזָא קְאֲרִי וְאָמַר, נֶפֶשׁ כִּי תִמְעוֹל מֵעַל בֵּינִי מְקַדַּשׁ יְיָ טָמֵא. דְּהָא בְּקִדּוּשָׁה לָא עֵייל, וְלֹא אִתְפְּלִיל. וְאַיְנוּן מְזִיקֵי עֲלָמָא, בְּגִין דְּמִתְדַבְּקָן בְּהוּ, וּמִסְתַּאבְּן.

רַבִּי יִצְחָק, אָמַר הָא אוּקְמוּהָ, נֶפֶשׁ, כַּד מִתְעַטְרָא כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל בְּמִלְפָּא קְדִישָׁא, אִתְעַטְר, וְאִקְרִי צְרוּרָא דְחַיִּי, בְּגִין דְּבָהּ אִתְקַשְׁר פְּלָא. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, שְׂכִינְתָא כַּד נְטָלָא, בְּאַבְהָתָא נְטָלָא, הָדָא הוּא דְכִתִּיב, (שמות

שְׁמִתְקַדַּשׁ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַדַּשׁ אוֹתוֹ, שְׁכָתוּב (ויקרא כ) וְהִתְקַדַּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים. אָדָם מְקַדַּשׁ עֲצָמוּ מִלְמַטָּה - מְקַדַּשִּׁים אוֹתוֹ מִלְמַעְלָה. וְכַשְׁמִתְקַדַּשׁ אָדָם בְּקִדְשָׁת רַבּוּנּוּ, מִלְבִּישִׁים (מורישים) אוֹתוֹ נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, יִרְשֵׁת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְאִזְ יוֹרֵשׁ אֶת הַכֹּל. וְאַלּוּ הֵם שְׁנַקְרָאִים בְּנִים לְקְדוּשׁ - בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (דברים יד) בָּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וְהִרִי פְרָשׁוּהָ.

כַּא רְאָה, כְּתוּב תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה, וּפְרָשׁוּהָ נֶפֶשׁ חַיָּה סְתָם. וּמֵאוּתוֹ חִלְק יִרְשׁ דְּדוּד הַמְלָךְ, וְנִקְשֵׁר בְּקִשְׁר עֲלִיוֹן וְיִרְשׁ מִלְכוּת, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר. וּמִשׁוּם כִּף וְהִיתָה נֶפֶשׁ אֲדוּנִי צְרוּרָה בְּצְרוּר חַיִּים. וְהִרִי פְרָשׁוּהָ שְׁנֵפֶשׁ נִקְשְׁרָת בְּרוּחַ, וְרוּחַ עִם נִשְׁמָה, וְנִשְׁמָה עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֵׁל מִי שִׁיּוֹרֵשׁ הַיִּרְשָׁה הַעֲלִיוֹנָה הַזֹּו.

אוּי לְאוֹתָם הַרְשָׁעִים שְׁנִפְשׁוּתֵיהֶם אֵינָן זֹכוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכָל שְׂפָן בְּעוֹלָם הַבָּא, עֲלֵיהֶם כְּתוּב וְאֵת נֶפֶשׁ אִיבִיךָ יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כִּף הַקָּלַע. שְׁהוֹלְכִים וּמִשׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם וְלֹא מוֹצֵאִים מְקוֹם לְמִנוּחָה לְהִתְקַשְׁר בּוּ, וְנִטְמָאִים (וְנִשְׁאָבִים) בְּתוֹךְ צַד הַטְּמֵאָה, וְהַכְּרוּז קוּרָא וְאוֹמַר: נֶפֶשׁ כִּי תִמְעַל מֵעַל בְּה'. מְקַדַּשׁ ה' טָמֵא. שְׁהִרִי לְקִדְשָׁה לֹא נִכְנַס, וְלֹא נִכְלַל. וְהֵם מְזִיקֵי הָעוֹלָם, מִשׁוּם שְׁנַדְבָקִים בְּהֵם וְנִטְמָאִים. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, הִרִי פְרָשׁוּהָ נֶפֶשׁ, כְּשִׁמְתַעַטְרַת כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל בְּמִלְךָ הַקְדוּשׁ מִתְעַטְרַת וְנִקְרָאת צְרוּר חַיִּים, מִשׁוּם שְׂבָהּ הַכֹּל נִקְשֵׁר. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, כְּשִׁשְׂכִינָה נּוֹסַעַת, הִיא נּוֹסַעַת עִם הָאֲבוֹת. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שמות יד) וַיִּסַּע